

Gespikkeld wonen in Zeist

Het is een bijna imposant flatgebouw in jaren '70 stijl, aan de rand van Zeist. Op de derde verdieping woont Titia Brijker en een stukje verderop op de galerij is het huis van Gerry Minderman. Zo wonen er momenteel nog ruim twintig leden van de woongroep Couwenhoven verspreid over zes verdiepingen van de flat.

‘Onze gemeenschappelijke woning is op de tweede verdieping. Twee buitenleden wonen in de flatgebouwen hiernaast’, vertellen Titia en Gerry bij een kop thee. ‘Dat is het eigene van gespikkeld wonen, we zitten niet in een apart complex bij elkaar. In deze flat woont van alles en nog wat, zo blijf je betrokken bij de maatschappij. Daarbinnen hebben wij ieder ons eigen appartement én vormen samen de woongroep.’ ‘Ik heb leuk contact met het jonge gezin dat naast me woont. Dat zou ik niet graag willen missen’, vult Gerry aan. Tegelijkertijd komen de leden van de woongroep elkaar geregeld tegen op de galerij of in de hal. Gerry en Titia zijn het erover eens: het is de perfecte mix. En het heeft effect op de hele flat: ‘Iedereen groet elkaar’.

Geen tuin

De flat ligt in meerdere opzichten gunstig. Zo is er een rechtstreekse busverbinding naar station Utrecht en station Driebergen-Zeist. En op loopafstand is een winkelcentrum met een behoorlijk aanbod aan winkels aanwezig. Het enige nadeel is het ontbreken van een tuin. Titia: ‘We hebben geprobeerd een stadslandbouwtuin op te richten. De gemeente had er wel oren naar, maar de bewoners van de buurflat waren bang voor overlast. Jammer genoeg is het toen niet doorgegaan.’

Privacy

Titia: ‘Ik ben blij dat we niet in een wooncentrum wonen met besloten gangen of in een gebouw dat in carrévorm is gebouwd. Dat zou me enorm benauwen. Dat we wat verder uit elkaar wonen, geeft privacy. We zitten niet op elkaars lip en zo kan iedereen haar of zijn eigen leven leiden. Als je even geen zin hebt om mee te doen, trek je de deur achter je dicht, zo zitten wij in elkaar’.

Net als bij iedere woongroep is er wel de expliciete afspraak om naar elkaar om te kijken. Wie langer dan twee dagen weggaat, laat dat weten aan haar of zijn vaste contactpersoon. Zodat niemand zich onnodig ongerust hoeft te maken. Titia: ‘Ook dat is vrijheid’.

Contactpersoon

Iedereen kiest zelf een contactpersoon binnen de woongroep. Daar is meer dan gemiddeld contact mee en die coördineert de hand- en spandiensten die iemand nodig kan hebben bij ziekte of ander leed. Een pannetje soep brengen, een ritje naar het ziekenhuis: de contactpersoon hoeft het niet allemaal zelf te doen, maar regelt het in geval van nood wel. Titia: ‘Er ontstaat ook wel eens wat wrijving in de groep. Tenslotte kan niet iedereen even goed met elkaar overweg. Het bestuur probeert dan te bemiddelen en ook de contactpersoon kan daar een rol in spelen. Gelukkig komt dat bij ons erg weinig voor.’

Actief meedoen

Vrijheid is belangrijk, maar van de leden wordt wel verwacht dat ze actief deelnemen aan de groep. Daarom is afgesproken dat

Woningbouwvereniging

Woongroep Couwenhoven heeft goede afspraken met de woningbouwvereniging. Als een woning vrij komt in de flat, mag het bestuur een nieuw lid aandragen. Lukt dat niet, dan plaatst de woningbouwvereniging er zelf iemand in, los van de woongroep. De woongroep mag langs deze weg maximaal zes en twintig van de zeventig woningen vullen. Bij minder dan acht leden wordt de groep opgeheven. De gemeenschappelijke woning is er voor vergaderingen en activiteiten en er is een logeerkamer. De leden betalen via de penningmeester van de groep ieder een vast aandeel in de huur. Als er minder leden zijn, legt de woningbouwvereniging het verschil bij.

buitenleden op redelijke loopafstand moeten wonen. Anders is er minder verbondenheid en is het lastiger om goed contact te hebben en voor elkaar in te springen als dat nodig is. Als iemand regelmatig veel weg is, bijvoorbeeld vanwege vakantie, dan is dat onderwerp van gesprek. Hoe blijf je in zo'n geval toch voldoende betrokken?

Rooster in coronatijd

Normaal gesproken is er een grote variëteit aan gemeenschappelijke activiteiten. Filmavonden (er hangt een groot scherm in de gemeenschappelijke ruimte), spelletjesavonden, schilderen, een boekenclub, samen wandelen of fietsen: er is voor ieder wat wils. Nu in coronatijd staan veel dingen op een laag pitje. Maar dat wil niet zeggen dat er niks gebeurt. De vaste koffie-inloop op maandagochtend verloopt nu via een rooster waarbij telkens zes mensen aanwezig kunnen zijn. De maandelijkse maaltijd vindt tijdelijk iedere week plaats, ook met kleine groepen. Door de samenstelling van de groep steeds te wisselen, komt iedereen elkaar toch af en toe tegen. 'We komen ook bij elkaar over de

vloer' vertelt Gerry, 'we hoeven ons echt niet eenzaam te voelen'.

Ballotage

Komt het door corona? Ze durven het niet te zeggen. Maar sinds de afgelopen zomervakantie komen de aanmeldingen opeens vanuit het hele land binnen. Titia: 'We hebben een strenge ballotage. Het begint met een informele kennismaking met de groep. Daarom alleen al zijn de koffieochtenden belangrijk. De mensen die we hebben gesproken, weten goed wat gemeenschappelijk wonen inhoudt. We vragen serieus door, niet alleen over wat ze hopen te halen maar ook wat ze te bieden hebben.'

Na het gesprek laat Titia de gemeenschappelijke woning zien. De ruimtes worden creatief ingezet voor de verschillende doeleinden. Op het schoolbord schreef iemand: 'Wat fijn dat er weer verse bloemen op de tafels staan'. Het zijn de kleine dingen, de spikkels, die het doen.

Ellie Tap

Leden van woongroep Couwenhoven in de gemeenschappelijke woning.

